

Etegilde med tropisk bismak!

Treg Urgårdshaug sammen med mesterkokken Mons Eigneur Bagage under anretningen av festmåltidet sist helg.
Foto: André Vinkler

Høgnutens store sønn, miljøforkjemper og suksessforfatter Treg Urgårdshaug slo nok et slag for å redde regnskogen når han inviterte til et gastronomisk eventyr som savnet sidestykke i begge dalførene rundt Høgnuten. Sneverlias sosietet samt en og annen eminent borger fra Havredal var på gjestebud hos dikterhøvdingen for å feire hans nyeste bok, samt å slå et felles regnskogslag.

Edle franske dråper og fyrrige oster åpnet ganene til de fremmøtte slik at drøvel, tarmtotter og lever kunne varmes opp og forberede seg på hovedangrepet litt senere på kvelden. Mange flotte ord ble ytret fra Sneverlias kant, om høytstående tanker som måtte luftes og om visjoner som burde fått vinger, og store ord om ting som en gang kunne komme til å bli. Mens Havredals velbeslåtte fåmælt not vinen vel vitende om at det meste var på stell i Havredal.

Det ene ordet etter det andre ble slått ettertrykkelig fast for så å bli slått fast nok en gang, og de fremmøtte kunne være enige om at soyaproduksjon var en av hovedutfordringene for regnskogen.

Kveldros innvilget asyl i Havredal! En tydelig indignert og preget premieku ble funnet beitende i Havredal bypark sist helg.

Kveldros hadde rømt over Høgnuten og ned til Havredal etter møtet med Bottolf Vangen på Sætra. Et samlet bystyre bevilget umiddelbart praktdyret asyl og Kveldros er nå ansvarlig for gressklippingen i byparkene.

Anna Helkorn
- journalist med innrykk.
Foto: Tom-Egil Flensen 75m

Hovedmåltidet ble båret inn og stemningen ble nesten euforisk når det ble kunngjort at Sneverlias Hovedslakteri med Bottolf Vangen i spissen hadde sponset begivenheten med diverse døde dyr og at disse hadde blitt traktert, massert og bearbeidet etter alle kunstens regler av Mesterkokken Mons Eigneur Bagage. Det ble servert helstekt spedgris med fermenterte griselabber, indrefilet av kalv med sprøstekte ører og sist men ikke minst, lammeskank i ull. En gastronomisk supernova som satte hele ensemblet i en komatøs tilstand etter endt måltid.

Først etter flere genever og kaffe våknet forsamlingen så smått til liv og det ble uttalt fra Yogainstruktør og Caféier i Havredal, Høgbart Hansén, som forøvrig er veganer og kun hadde forsynt seg av potetene, at alle disse dyrene, som nå var fortært, vel var hovedgrunnen til regnskogens fall. Siden disse dyrene ble føret med kraftfôr som jo er laget av nettopp soya? Og i Sneverlia sparer man jo ikke akkurat på kraftfôret? Debatten raste oppover og nedover, i lange og i korte, debatten gikk faktisk også til tider i ring, før alle var mer eller mindre enige om at måltidet hadde en aldri så liten antydning til bismak.

Treg Urgårdshaug kunne også medgi at grunnen til at han hadde bosatt seg på Høgnuten, midt i mellom og høyt hevet over Sneverlia og Havredal, var et kompromiss. Siden han ikke klarte å bestemme seg for hvilken dal han ville bo i. Som de sier i Sneverlia, klarer du ikke å bestemme deg – feig ut. Men det er mulig at min neste bok kunne snust litt på kjøttproduzentene og deres kumpaner. Slettes ikke umulig uttalte Urgårdshaug.

Forøvrig var det ingen som kunne gjøre rede for Bottolf Vangen, Generalsekretæren i Sneverlias Hovedslakteri, han var invitert, hadde donert kjøtt, men glimret med sitt fravær.

Anna Helkorn - journalist med innrykk.

Vangen innlagt!

Generalsekretæren for Sneverlias Hovedslakteri og dirigent for slakteriets mannskor "Ytrefileten", Bottolf Vangen, ble funnet i relativt god behold i skaret mellom Sneverlia og Høgnuten. Vangen var proppert kledd og pyntet til fest, og var derfor et litt underlig syn der han spankulerte mumlende frem og tilbake i det svært ulendte terrenget.

Siden Generalsekretæren ikke kunne gjøre rede for seg men bare mutret usammenhengende om jurtapper, illsinte beist og galloperende vannvidd, ble Hr. Vangen eskortert til mentalavdelingen på Sneverlia Hospital. Vel fremme kunne Bottolf Vangen i et kort men svært klart øyeblikk fortelle Kommuneoverlege og Hobbygeolog Stein Gallesvikt at hans tilstedeværelse i skaret var produktet av en rekke omstendigheter.

Dagen hadde begynt på best tenkelig vis siden Hr. Vangen skulle ha sin første arbeidsdag etter en lang og traumatisk rekonvalesens som nå endelig var over (Se HP 2. utg. 2020). Det ble en travelt dag med bl.a. organisering av leveransen av store mengder kjøtt til dikterguruen på Høgnuten hvor Hr. Vangen selv var invitert senere samme dag. Generalsekretæren var faktisk i et så strålende humør og fylt av slikt overskudd at han bestemte seg for å promenerer til festen på Høgnuten. Litt oppi lia går det en snarvei over Sætra som kan spare vandrende folk en god halvtime, føret og sikten var god så Hr. Vangen lot det stå til. Ganske snart hørte han merkelig lyder bak en stor sten, og han gikk for å investigere nærmere. Uforvarende kom han til å trække på juret til premiekua Kveldros som hadde lagt seg ned for å pleie et kraftig jurspreng. Brølet som Kveldros kom med var rettet direkte mot Generalsekretæren og alt han kunne se var et digert gap, illrøde utstående øyne og lyden av dyret i åpenbaringen. Hr. Vangen løp i vanvittig fart i feil retning med Kveldros galloperende etter seg med utagerende jursving og episke brøl. Generalsekretæren klarte til sist å riste av seg det illsinte dyret. Men påkjennningene hadde vært av en slik art at han hadde gått rett inn i en dyp mental katonisk tilstand.

Generalsekretær Vangen blir tatt godt vare på her på avdelingen. Med litt Wagner på høytalerne og store mengder rødvin på blå resept vil han nok komme til hektene igjen om en måned eller to uttaler Kommuneoverlege Gallesvikt til HavrePosten.

Jo Spalte - redaktør

Bottolf Vangen av fotografert i hvilerommet på Sneverlia Hospital etter helgens strabaser.
Foto: André Vinkler

